

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 2. juni 2003

EU-Konventssekretariatet

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere
samt de danske repræsentanter i Konventet

Resumé af formøde for de nationale parlamentarikere den 30. maj 2003

Kort resumé:

Gisela STUART oplyste, at når det ikke var lykkedes Præsidiet at fremkomme med et revideret udkast vedrørende institutionerne, var det fordi der var delte meninger om, hvorvidt man skulle genåbne kompromiset fra Nice. Præsidiet ville på et møde lørdag den 31. maj om eftermiddagen gøre et nyt forsøg på at nå frem til et revideret udkast.

Repræsentanterne for de nationale parlamenter nedsatte en arbejdsgruppe, som skulle forberede et møde med præsident Giscard d'Estaing onsdag den 4. juni om formiddagen. Den holdning, man skal præsentere på mødet, vil blive drøftet på et formøde, som formentlig vil blive indkaldt til tirsdag den 2. om eftermiddagen. Alle repræsentanter fra de nationale parlamenter er velkomne til at deltage i dette formøde.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Næste konventssamling

Formanden for gruppen af nationale parlamentarikere, grækeren Paraskevas AVGERINOS, oplyste indledningsvis, at onsdag den 4. juni ville formanden og de to næstformænd i Konventets præsidium holde møder med de forskellige komponenter, idet man ville begynde med et møde med de nationale parlamentarikere onsdag formiddag. Selve konventssamlingen ville først begynde torsdag den 5. juni. Han havde forsøgt at få arrangeret et formøde for de nationale parlamentarikere tirsdag eftermiddag, men det havde vist sig vanskeligt på grund af et plenarmøde i Europa-Parlamentet.

Rapporter fra de nationale parlamentarikers repræsentanter i Præsidiet

Gisela STUART fra det britiske underhus sagde, at det ikke var lykkedes Præsidiet at nå frem til en fælles holdning vedrørende institutionerne, idet nogle mente, der var opnået et godt kompromis i Nice, som man skulle holde fast i, mens andre mente, Konventet skulle prøve at gøre det bedre. Hun oplyste, at Præsidiet ville holde møde lørdag den 31. maj om eftermiddagen for at se, om man kunne komme med et revideret udkast til artiklerne vedrørende institutionerne.

Alojz PETERLE fra Slovenien opfordrede til, at gruppen af nationale parlamentarikere prøvede at overraske Giscard d'Estaing på mødet onsdag den 4. juni ved at have en fælles holdning.

John BRUTON fra Irland pegede på, at mens de andre komponenter hver for sig havde nogle institutionelle interesser at forsvare, repræsenterede de nationale parlamentarikerne græsrodderne. Derfor måtte de prøve at nå frem til en holdning, som indeholdt nogle visioner, der kunne inspirere Europas borgere.

Nedsættelse af en NP-arbejdsgruppe

På det forrige formøde for de nationale parlamentarikere havde mange bedt om, at der på dagsordenen for indeværende møde kom et særskilt punkt, der drejede sig om nedsættelse af en forhandlingsdelegation, som kunne indgå de nødvendige kompromiser med de øvrige komponenter i Konventet (jf. Infonote I 257). Det græske formandskab havde imidlertid ikke sat et sådant punkt på dagsordenen.

René VAN DER LINDEN tog spørgsmålet op og foreslog, at de nationale parlamentarikere nedsatte en lille arbejdsgruppe, som kunne forberede mødet med Giscard d'Estaing, idet man ellers risikerede, at denne kunne spille på, at de nationale parlamentarikere sagde noget forskelligt, og blot gå videre med sin egen fortolkning af udtalelserne.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Göran LENNMARKER fra Sverige opfordrede til, at de nationale parlamentarikere fokuserede på nogle få punkter, hvor de havde en fælles holdning. Han beklagede, at der ikke havde været nedsat en arbejdsgruppe vedrørende institutionerne, hvorfor man ikke havde haft tilstrækkelig tid til at drøfte anvendelsen af kvalificeret flertal og om Ministerrådet skulle være en slags senat. Han fandt det vanskeligt at gå væk fra kompromiset fra Nice, så længe man ikke var nået til enighed om noget, der var bedre.

David HEATHCOAT-AMORY fra det britiske underhus henviste til, at mens Laeken-erklæringen lagde op til, at de nationale parlamenter skulle have en styrket rolle, så resultatet nu ud til at blive, at de ville få en svagere rolle, idet såvel Kommissionen som Rådet og Europa-Parlamentet ville få mere magt. I den forbindelse pegede han specielt på, at når man går væk fra kravet om, at EU's egne indtægter skal ratificeres i medlemslandene, mister de nationale parlamenter en vetoret.

Proinsias DE ROSSA fra Irland mente ikke, de nationale parlamenter havde tabt, men savnede et forslag om den åbne koordinationsmetode.

Caspar EINEM fra Østrig foreslog, at man begyndte arbejdet i den lille NP-arbejdsgruppe lørdag eftermiddag, samtidig med at der var præsidiemøde.

Lamberto DINI fra Italien advarede mod, at man lod regeringsrepræsentanterne dominere Konventets arbejde. Han mente heller ikke, det var Præsidiet, der skulle bestemme, men lagde op til, at de politiske familier måtte søge at skabe et kompromis, som så kunne vedtages af Konventet.

Mødelederen sagde, at han ville forsøge at arrangere et formøde for de nationale parlamentarikere tirsdag den 3. juni, før de politiske familier holdt møde tirsdag aften, f.eks. kl. 16-18, med begrænset tolkning.

Frans TIMMERMANS fra Holland støttede ideen om nedsættelse af en arbejdsgruppe og foreslog Caspar Einem, Ben Fayot, Kimmo Kiljunen, Jürgen Meyer, René van der Linden og Lamberto Dini.

Mødelederen foreslog, at de tre repræsentanter i Præsidiet også kom med i arbejdsgruppen.

Panayiotis DEMETRIOU fra Cypern advarede mod at trække frontlinjerne for kraftigt op, men opfordrede til, at man søgte gennem de politiske grupper at nå frem til et kompromis.

Lord TOMLINSON fra det britiske overhus var skeptisk over for, om det ville

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

nytte noget på nuværende tidspunkt – nærmest på dødslejet – at nedsætte en NP-arbejdsgruppe. I øvrigt rejste han spørgsmålet, hvilken kompetence en sådan arbejdsgruppe skulle have. Han slog til lyd for, at arbejdsgruppen i givet fald skulle gå alle artiklerne og protokollerne igennem og se på, hvad der var godt og skidt for de nationale parlamenter. Kunne man f.eks. acceptere, at de mistede deres vetoret mht. EU's egne indtægter? Han mente ikke, en arbejdsgruppe med de foreslåede navne ville være repræsentativ, og spurgte, hvorfor man ikke havde peget på andre parlamentarikere, som var kommet med vægtige indlæg. I den forbindelse nævnte han Sören Lekberg, Henrik Dam Kristensen og Olivier Duhamel.

Jürgen MEYER fra den tyske forbundsdag støttede forslaget om nedsættelse af en arbejdsgruppe, idet han anså det for sidste chance for at få indflydelse. Han spurgte, om der ikke var mulighed for et møde onsdag morgen – inden mødet med Giscard d'Estaing. I øvrigt kritiserede han Præsidiets for ikke at have fremlagt et revideret forslag vedrørende institutionerne. Han slog til lyd for, at de nationale parlamentarikere holdt fast i deres fælles krav og præsenterede dem over for Giscard d'Estaing.

Wim VAN EEKELLEN fra Holland gik ind for, at arbejdsgruppen skulle være lille og repræsentativ. Han forstod ikke, at nogen kunne være imod at genåbne kompromiset fra Nice, idet, som han udtrykte det: "Nice was not nice".

Peter SKAARUP støttede ideen om nedsættelse af en arbejdsgruppe og henviste til, at det i begyndelsen af Konventets arbejde var lykkedes de nationale parlamenter at få en vis indflydelse på forretningsordenen for Konventet, da de stod sammen om at kræve ændringer i det oprindelige udkast fra Præsidiets. Han slog til lyd for, at arbejdsgruppen fik en bred sammensætning, og at man også tog repræsentanter fra tiltrædelseslandene og fra EU-spektikerne med. Han betegnede det som utilfredsstillende, at Præsidiets forslag ikke i højere grad tog hensyn til de nationale parlamenters mulighed for at blokere, og fandt deres rolle som vogter af nærhedsprincippet for løst formuleret.

I den efterfølgende drøftelse fremkom der forslag om at vælge Vytenis ANDRIUKAITIS fra Litauen til arbejdsgruppen.

Hubert HAENEL fra det franske senat mente ikke, man skulle begrænse sig til at se på de nationale parlamenters rolle, men inden mødet med Giscard d'Estaing finde frem til, på hvilke punkter et flertal blandt de nationale parlamentarikere ikke ville sige ja til de foreliggende udkast fra Præsidiets.

John BRUTON argumenterede for, at mødet tirsdag eftermiddag måtte være åbent for alle de nationale parlamentarikere, der ønskede at være med. Da Gi-

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

scard d'Estaing havde en tendens til at lytte mere til regeringsrepræsentanterne fra de store lande, opfordrede John Bruton til, at man over for Giscard d'Estaing slog fast, at alle konventsmedlemmer var lige. I en replik til van Eekelen pegede John Bruton på, at kompromiset i Nice indeholdt en balance mellem tre elementer: 1) Kommissionen, hvor de store stater opgav deres ekstra kommissær, 2) Rådet, hvor de store stater fik større stemmewægte, og 3) Europa-Parlamentet, hvor de store stater fik en større repræsentation. Hvis man gav sig til at pille ved den ligevægt ved kun at tage nogle af elementerne op igen, risikerede man at skade de mindre medlemslande.

Konklusion

Paraskevas AVGERINOS konkluderede, at man nu havde nedsat en arbejdsgruppe. Han specificerede ikke, hvem der var med i den, men det er senere blevet oplyst, at den består af følgende: ANDRIUKAITIS, BRUTON, DINI, EINEM, FAYOT, KILJUNEN, LEKBERG, LENNMARKER, LORD MACLENNAN OF ROGARD, MEYER, PETERLE, STUART og VAN DER LINDEN.

Mødelederen tilføjede, at han ville søge at arrangere et formøde for de nationale parlamentarikere tirsdag den 3. juni om eftermiddagen, eventuelt kl. 16-18, hvor alle repræsentanter for de nationale parlamenter var velkomne.

Med venlig hilsen

Bjørn Einersen